

SZÍNHÁZ

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET

•

2000

január

MARIUS VON MAYENBURG LÁNGARC

Fordította: Rácz Erzsébet

SZEMÉLYEK

APA
ANYA
OLGA
KURT
PAUL

KURT Tudok emlékezni a születésemre.
OLGA Dehogyan tudsz.
KURT De tudok.
OLGA Hogy emlékeznél, mikor még én se emlékszem?
KURT Te nem is voltál ott.

OLGA A legrosszabból már kimásztam. Lezártam. Még egyszer utoljára végigpörgetem, hogy tudjam: kész. Elfelejtve az első borzalom, egység az anyahússal. Aztán jönnek a megaláztatások, fotókon megörökítve: Egy csecsemő, egy nyákos kis izé. Az anya betolja a cicijét az egyik nyílásba, és ezzel egy időben az összes többi bugyborékolva spriccel. Nyakig mű-anyagba csavarva, hogy megalázzanak, egy partedliben folytatódsz, mint egy zászló. És ha ordítasz, mert ki akarsz mászni a szarból, megint valami nyákot tömnek a pofádba, míg belefulladász., és kussolsz végre. Ez csak a kezdet. Ezt már mind letudtam.

----- A család eszik

KURT Megsebesült valaki?
APA Én nem. És ti?
KURT A klotyó csupa vér. Tócsákban áll a kövön, és valaki már át is caplatott rajta a recés talpú cipőjével.
APA Ó. *(Kiesik a kezéből a kés és a villa)*
OLGA Nem én voltam.
KURT Mi van?
APA És kinek ragadt bele a cipője?

ANYA Az én vérem.
KURT Beteg vagy? Beteg?
ANYA Nem. Ez teljesen normális.
KURT Ebben én nem találok semmi normálisat.
ANYA Tudnod kéne már.
KURT Mit kéne tudnom?
APA *(leveszi a szalvétát a nyakából)* Ennyit az evésről.
Akkor most beszélgetünk egy kicsit a testi higiénéről.
ANYA Csak el kell neki magyarázni, ha még nem tudja?!
KURT Mit nem tudok?
APA Ha eltakarítottad volna, akkor most nem kérdezne ilyen hülyeségeket.
KURT Egyáltalán nem akarom tudni.
OLGA A nők havonta egyszer véreznek, az enyémet már mutattam. Neki is ugyanolyan..
ANYA Ebbe te ne szólj bele!
OLGA Tudja ő ezt. Csak most megijedt.
APA Kimegy az ember WC-re, és egy kisebb vérfürdő fogadja a kövön. Mi jöhet még?
KURT Hagyjátok már abba!
ANYA *(egyidejűleg az Apának is)* Ne beszélj így. Van ilyen.
APA Most örülnünk? Szerinted örülnünk kéne? ANYA *(Kurtnak)* Hogy ennyit nem tudsz a te korodban. APA Éppenséggel tudnia kéne, főleg ebben a háztartásban.
KURT Semmit sem akarok tudni. *(Feláll, és indul)* ANYA Ezt pedig megeszed! Muszáj.
KURT Itt nekem már semmi se muszáj.
OLGA Utolsó szemetek! *(Kurt után megy)*
ANYA Már megint mi ütött beléjük?
APA Legalább most takarítsd el!

KURT Mindent próbáltam. Sebbenzint, csirizt, terpentint, olajat. Kísérleteztem salétrommal, kénnel és cukorral. Egy gyufaskatulyából gyártok neked bombát. Ezerféleképpen lehet. Csak rakd össze jó szorosan. Jó szorosan.

OLGA A legrosszabbon túl vagyok, és mindent ki akarok rádiózni. Egyszer csak világosság gyúlik a fejedben, és könnyű lesz a tested. Már nem az álluk alá csúszik be a tekinteted, hanem az arcukba nézel. És ha úgy adódik, hogy ütnöd kell, kényelmesen az arcokba vágatsz.

KURT *(Olga ágyánál)* Olga. Megvan. Tisztán és kivehetően megálmodtam a születést. Egy szellemvasútról álmodtam, ülök a kocsiban, az nagy zökkenéssel elindul, nekidübörög egy ajtónak, ami feltárul, és

minden elsötétül, körülöttem színes villanykörték világítanak a motorizált szellembábuk szemüregében, és punciszag van. De innen nem tudom tovább.

OLGA Mi van? Hagyjál már! Alszom.

KURT Most ez a születés, vagy ami utána jön, az, amikor a kocsi kidübörög, és megint világos lesz, hogy majdnem megvakulok?

OLGA Még alszol. Gyere, bújj ide.

Kurt odafekszik Olga mellé

Tiszta víz vagy.

KURT A magzatvíz. Ezt magyarázom egész idő alatt.

Bassza meg! Te meg mit össze alszol itt.

OLGA Nyughass már ezzel a születéssel. Olyan régen volt. A kőkorszakban.

KURT (*megijed*) Puha a hasad.

OLGA Igen.

Kurt sír

Ne sírj, kicsim. Mindenkinek puha a hasa.

KURT Elfelejtettem. Most mindent elfelejtettem.

OLGA Mindegy. A születésed elfelejtheted, arra nem lesz többé szükséged.

ANYA Azt akartam mondani.

OLGA Ne.

ANYA Nemsokára felnőtt nő leszel.

OLGA Mama. Nem akarok erről beszélgetni.

ANYA De én akarok erről beszélgetni, nekem mint anyának fontos, és neked mint leánygyermeknek még sokkal fontosabb, *hog*y meghallgasd. Csak egy-szer mondom el. Két felnőtt nő egymás között.

OLGA De én már tudom.

ANYA A férfiak csak egyet akarnak.

OLGA Igen. Engem.

ANYA Mi van?

OLGA Minden férfi csak engem akar. Azért mondják, hogy vigyázni kell, mert ha ránézek a férfira, az máris letolja a nadrágját, hogy megmásszon. Hamarabb, mint hogy észbe kapnék. Nekem már megvolt ez a beszélgetés. Méghozzá a papával.

ANYA Na. Én valami mást akarok mondani. Először is túl sovány vagy, így nem akar téged minden férfi. De ha hagyod, hogy rád másszanak, és remélem, hogy semmit nem hagysz ki, akkor amilyen sovány vagy, fel kell készítelek mindenre. Ezért fontos, hogy mint két felnőtt nő megbeszéljük, nehogy aztán itt csücsülj nekem egy gyerekkel, mert azt senki se akarja, és sokba is kerül, méghozzá jelen esetben nekünk.

A fürdőben

OLGA Mit nézel?

KURT Semmit.

OLGA Új a blúzom.

KURT Igen.

OLGA Sztreccs. Tetszik?

KURT Nem tudom.

OLGA Akkor meg mit nézel?

KURT Nem tudom, mi ez.

OLGA Meg kellene borotválnod.

KURT Nekem ugyan nem!

OLGA Haj nő az arcodon. Haj nő ki a fejedből az arcod közepén. Nézz a tükörbe!

KURT Alig látni.

OLGA Ez történelmi pillanat. Leborotvahabozom rólad a szakállad.

KURT Persze, majd én is elkezdem, mi, hogy aztán papaszagom legyen, na nem.

OLGA Neked Kurt-szagod van, de ez a hajas arc betegesen néz ki. Le vele, le a lassan kimászott hajjal. Tessék leülni! (*Leülteti Kurtot egy hokedlira, és kezdi beszappanozni*)

KURT De csak most az egyszer.

OLGA Nyugi, ne mozgasd a szád, különben behabozom a nyelvedet is. Mit néztél engem úgy? KURT Azt hittem, nem szabad beszélnem.

OLGA Pontosan. Most én beszélek. Azért néztél úgy, mert nemsokára te is célba érsz. Mert elkezdted rajta gondolkodni, mire jó egy ilyen női test, mint az enyém. Tehát hogy van valami a lábad között, ne fészkelődj, ami arra való, vagyis még csak most kezd el valamire való lenni, amire eddig nem volt jó: mostanáig belőttem vele a véccészébe a pisit, de ez egy új érzés a csipőtájékon. És ezt én váltottam ki, azzal, hogy felvettem az új sztreccsblúzomat, ami feszül a hasamon. Nyugi. Ezt vetted észre, és a szemedet át eljutott egyenest a farkadba. Ez történt, és ezért logikus, hogy én, a nővéred most itt állok fölötted, és leborotváló a szakálladat, ez a férfiasságod kezdete.

KURT Megszáradt a hab. Már csak kapargatsz.

OLGA Kész vagy.

ANYA Már megint felébredtél?

APA Hm.

ANYA Mi van?

APA Semmi.

ANYA Akkor mit ülsz itt, és világítasz a szemembe.

APA Hánykolódtam.

ANYA Feküdj le velem, az majd megnyugtat.

APA Még nem olvastam végig.

ANYA Ó.

APA Még befejezem. Nem akarom félbeszakítani. Már nincs sok hátra.

ANYA Olvasd el holnap!

APA Holnap már túl késő. Tulajdonképpen már most is túl késő.

ANYA Mi van?

APA Elmúlt éjfél. Már holnap van. Lejárt a tegnapi dátum, kinn úton vannak, és árulják a holnapi lapokat. A vendéglőkben már mindenki mindent tud. Csak én fekszem itt az ágyban, és úgy kell tennem, mintha semmi közöm nem lenne mindehhez.

ANYA Mi annyira fontos, amihez késő éjjel még olyan sok közöd lehet?

APA Dagmár Esz. huszonkilenc éves. Prostitúált, és megölték. A sebesülés módja arra utal, hogy - ANYA Ki kíváncsi erre elalvás előtt?

APA Én. Én igenis kíváncsi vagyok rá.

ANYA Borzalmas vagy. Egy szemhunyásnyit se fogok tudni aludni.

APA Már hetek óta figyelemmel kísérem. Dagmár Esz. már a harmadik áldozat.

ANYA Nem akarok a közös ágyunkban semmilyen Dagmár Esz.-ről hallani. Nesze. *(Fogja az újságot, és széttépi)* Na én most félbeszakítottam.

APA Ó. Ez nagy elővigyázatlanúság volt tőled. Hiba. *(Összeszedi az újság darabjait)*

ANYA Te beteg vagy.

APA Semmi kedvem ma éjjel veszekedni veled. *(Elmegy az újságdarabokkal)*

ANYA Hans. Hans? Hová rohansz?

APA *(kíntről)* Újságot olvasok.

Kurt fogat mos, az Anya levetkőzik, és egy mosdókesztyűvel mosakodni kezd. Kurt köp egyet

ANYA Mi van?

KURT Nem akarok nézni.

ANYA Az anyád vagyok.

KURT Pont azért.

ANYA Egy család vagyunk, nem?

KURT Te talán igen. Én nem.

ANYA Zseníroz. Akkor fordulj el.

KURT Elfordulhatnék. Akkor is itt állsz mellettem meztelenül a fürdőszobában a mosdókesztyűvel a lábad között.

ANYA Mosakszom. Ez teljesen normális.

KURT Amit te csinálsz, az mindig normális, te mondod meg, mi a normális, mert te vagy az anya.

ANYA Most mit cirkuszolsz? Hozzád se érek.

KURT Neked nem elég, hogy az anyám vagy, muszáj még nőnek is lenned.

ANYA Kurt születése: A bal lába jött a világra először, kidugta, de a két kezével erősen belecsimpaszkodott a hasamba. Azt hittem, kiszakítja mindenem, ha kihúzzák. Folyamatosan azt ordították a fülemben, csak nem feladni, ne add fel, jön a gyerek, de én már nem tudtam, milyen gyerek. Amikor aztán később megláttam, összeszorította a szemét meg a száját. Tudtam, nem alszik. Az első napokban nem nyitotta ki a szemét. Felhúzták a szemhéját, és belevilágítottak a pupillájába. Erre hidegen belenézett a fénybe, nem sírt. Ez később is megmaradt.

KURT Én nem akarok ebben a szarságban részt venni.

OLGA Pedig muszáj. Senki sem ússza meg. Én se.

KURT De te nem vagy olyan. Olyan beteg.

OLGA Csak az ősök betegek. De mi is ugyanolyanok leszünk egyszer. Kikerülhetetlen. Egyszer mindenki felnőtt lesz.

KURT Inkább lennék halott vagy részeg.

OLGA Ahelyett, hogy örülnél. Nem annyira borzasztó

ám. Figyelj. *(Beledugja a kezét a fiú nadrágjába)*

KURT Mit csinálsz?

OLGA Rossz?

KURT Nem.

OLGA Ha már nem bírsz állni, nekem dőlhetsz.

Az Apa újságot olvas. Olga néz maga elé

APA Tessékl! Már megint!

OLGA Mit ordibálsz?

APA Hihetetlen. Hát nem hihetetlen?

OLGA Nem tudom.

APA Már megint megöltek egyet.

OLGA Ki ölt meg kit?

APA Olga. Ebben a városban prostituáltakat gyilkolnak.

OLGA Aha.

APA Te nem félsz? Ezek a pasasok járják a várost éjszákánként, késsel a kezükben; összefekszenek ezekkel a nőkkel a lerobbant lakókocsikban, aztán felmetszik őket, és ujjukkal beletúrnak a beleikbe.

OLGA Aha.

APA Te nem félsz?

OLGA Én nem vagyok prostituált.

OLGA Mit bámulsz?

KURT Semmit.

OLGA Már megint gondolkodsz. Látom. Füstöl a fejed.

KURT Te bezzeg nem gondolkodsz, valamikor abbahagytad, és ugyanolyan puha lettél, mint ők. Behálóznak.

OLGA Ki hálóz be? Hogy te mennyi hülyeséget összehordasz.

KURT Terveik vannak veled.

OLGA Ellentétben veled. Neked egyáltalán nincsenek terveid, te nem csinálsz sem t. Csak ülsz és bámulsz, mintha látnál ott valamit a sarokban. És van ott valami?

KURT Beilleszkedtél, ezért akadtál fenn a hálójukon, az övék leszel. Olyan, mint ők, ezt akarják, ez a cél, ezen dolgoznak. Már akkor ezen dolgoztak, amikor megcsináltak.

OLGA És azt hiszed, ha bámulsz magad elé, és töröd az agyad, különb leszel.

KURT Olyan nem leszek, mint k. Soha.

OLGA Akkoriban kezdődött, hogy minden úgy lelassult. Minden sokáig tartott. Minden szétcsúszik olyankor, és súlyos. Mintha egy órába telne, hogy kiess az ablakon. Néha semmit sem láttam, annyira lassan néztem. A fejemben ugyanez a lassúság. Minden kép csak nagyon messziről hatolt be az agyamba.

OLGA Már megint te?

KURT Igen.

OLGA Aludni akarok.

KURT Nincs többé alvás. Ébernek kell lenni. Összeolvadunk, és detonálunk a matrac szélén.

OLGA Neked semmi sem elég?

KURT Nincs többé elég sem. Égni kell, és kispricce-

lődni a világba. Szét akarok porladni rajtad.
OLGA De nehogy megint itt aludj el utána, mindig
összegányolod a párnámat.

OLGA Azt mondtad, most már felnőtt nő vagyok.
ANYA Úgy nézel ki. Igen.
OLGA Mit tudom én?
ANYA Te kérdeztél.
OLGA De akkor már elmúlt, hogy gyerek vagyok.
ANYA Ha itt lesz az ideje, el.
OLGA Most igen vagy nem? Okádnom kell tőletek, ha
ilyenek vagytok.
ANYA Kiről beszélsz?
OLGA Rólatok. Nagyokról, ősokról, amikor így beszéltek.
Csak a rothadó fog szaga árad a szátokból.
ANYA De pont ilyen akarsz lenni, te mondtad. Nem akarsz
többé tejfogszagú gyerek lenni, hanem felnőtt. Pácban
vagy, Olga.
OLGA Tudom. Lépní kell.
ANYA Lefeküdtél valakivel.
OLGA Nem tudom.
ANYA Ha lefeküdtél volna, tudnád. És amíg ez nem törté-
nik meg, semmi sem változik, gyerek maradsz, nagy test.
OLGA Ó.

ANYA *(valamit az Apa orra elé tart, ami összeégett
újságpapírba van csomagolva)* Ezt a garázs mögött
találtam.

APA Mit csináltál a garázs mögött?
ANYA Megdöbbsentem.
APA Újságpapír.
ANYA Összeégtve. Félig összeégtve. De belenéztem. Egy
döglött feketerigó van benne, az is félig összeégtve. APA
Az újság kéthetes.
ANYA Biztos a rigó is. Most mit csináljunk?
APA Dobd ki!
ANYA Persze. De a Kurttal?
APA Miért kéne vele bármit is csinálni?
ANYA Mert ez az ő műve a garázs mögött.
APA De a Kurt soha nem lőne le egy rigót.
ANYA Baszd meg!
APA Jó, de hát mit akarsz, baszd meg, baszd meg, baszd
meg. Egy döglött, félig égett rigó a két héttel ezelőtti
újságban.
ANYA Ölbe tett kézzel nézzük? Nézzük ölbe tett kézzel,
hogy a fiunk újságpapírba csomagolt állattemeket
flambíroz, ha ebben leli kedvét, teljesen normális, más
kisfiú is ezt csinálja, és az is mindegy, hogy a garázsban
van egy teletankolt autó, ami a levegőbe repülhet, ha a
fiacskád döglött madarakat gyűjtogat.
APA A fiú kamaszodik, és a madár döglött volt, és az újság
kéthetes. Pont.

OLGA Kurt.
KURT Mi van? Megint lelassultál?
OLGA Nem bírom tovább.
KURT És most mit vársz tőlem?
OLGA Segíts kimászni!
KURT Miből? Nem estél bele semmibe. Állsz ott, mint egy
vattacukor.

OLGA Egy lépést se tudok tenni. Totál összecsomósodtam.
KURT Nem kell lépned. Maradj állva, és kész. OLGA
Segítened kell. Te juttattál ide.
KURT Én semmit se csináltam.
OLGA Ez az egész gyerekkor-szarság. Belefulladok. Az
ember megkattan tőle, igen ez az, megkattantam. KURT
Faszság. Én nem lassultam le, egyáltalán nem, égek,
sokszor majdnem félek, a fülemből füst jön, és kicsap a
gyújtóláng, ha kinyitom a szám.
OLGA Te. Te jól érzed magad a bőrödben, és kemény a
páncélod. Jól megerősödtél rajtad. De én felpuhultam,
belecsúszom magamba. Mindenhol rohadok. Széthullok.
Menj, hozz söprűt, lapátot, és söpörd össze a
darabjaimat.

PAUL Olga különleges lány. Amikor meg akart velem
ismerkedni, rálépett a lábamra.

OLGA Nem akarok hozzád menni. Nem akarok gyereket
tőled.
PAUL Akkor nem jössz hozzám. És miért nem?
OLGA Mert te csak az első legjobb vagy.
PAUL Aha.
OLGA A gyerekekkel csak folytatódna ez az undorítótság.
PAUL Aha.

OLGA Ezek az emberpalánták. Mire kikerülnek a tész-
taszerű állapotból, már öreg vagy és halott.

PAUL Aha.
OLGA Még nyakig benne vagyok egy családban. Csak az
tudja elképzelni, mi ez, aki viszonylag sokáig volt
gyerek egy családban, ezt még az ellenségemnek se
kívánom.

PAUL Szóval én csak az első legjobb vagyok.

OLGA Mi? *(Nevet)* A legelső. És a legjobb. *(Megcsókolja a
fiút)*

OLGA Moziban voltam Paullal. Már több mint a felénél
tartott a film, és még nem történt semmi, leszámítva
Paul nyelvét a számban, akkor a film akadozni kezdett,
és egyre lassabb lett, és ez olyan furcsán birizgált, *hogy*
nevetethnékem lett, a fehér ruhás nőn, ahogy megy a
tengerparton, és kezében a kalapja, hogy el ne fújja a
szél. De hát nem fúj ott semmi. A film egyre jobban
ugrál, a nő újra és újra lecsúszik a vásznonról, egyre
lassabban, naná, hogy lassabb, aztán megállt a buta
kalapjában. Nem tud meg-mozdulni, mereven bámul. És
hirtelen a fehér ruháján átüt egy világosbarna folt, ami
egyre nagyobb lesz és elfeketül. És ugyanabban a
pillanatban a tűz átlobban a ruháján, és a lány szétfolyik,
és fehérség tör át a barna-fekete lányon, és ő belesze-
nesedik a filmvászon keretébe, egy másodperc alatt.
Aztán felgyújtották a villanyt, és Paul hozott magának
még egy sört, és én csak ültem ott, és nagyon nyugodt
voltam. Ez volt a legjobb film, amit láttam.

KURT Van egy motorja. Ha leveszi a bukósisakját, alatta
le van lapulva a haja, és úgy néz ki, mint egy idióta.

PAUL És?
OLGA Mit és?
PAUL Mit szólsz az apához?
OLGA Nem tudom.
PAUL Nem bírod, ugye?
OLGA Nem. Egyszerűen csak nem tudom.
PAUL Szerinted hülye, ugye?
OLGA Nem. Csak olyan apa.
PAUL Persze.
OLGA Egy öreg apa.
PAUL Sajnos nincs másik. Én se kedvelem túlzottan.
OLGA De hát ennek semmi köze sem hozzád, sem hozzám. Vagy igen?
PAUL Te nem akarsz megmutatni nekem a szüleidet?
OLGA Mit mutassak rajtuk?

PAUL Jó napot!
APA Jó napot!
ANYA Jó napot!
APA És Kurt nem mond semmit a nővére barátjának?
KURT 'pot!
APA Szóval maga az a híres Paul.
PAUL Híres, hát öö.
ANYA Olga annyit beszélt magáról.
PAUL Igen?
KURT Nem.
APA Nem inna valamit?
OLGA Nem kell magáznotok.
APA Ó, ahogy maga akarja, Paul.

PAUL Jó vele motorozni. Azért jó, mert belém kell kapaszkodnia. A moziban láttam. Ha elindulok, belém csimpaszkodik, és odaszorítja a mellét a hátamhoz. Azt érzem. Átüt a bőrdzsekin is. Jó ez a gyorsulás a lábam közt. Ő is szereti.

PAUL Olga.
OLGA Tudom ám.
PAUL Mit tudsz?
OLGA Hogy kúrni akarsz velem.
PAUL Micsoda? Nem.
OLGA Nem?
PAUL De igen. Persze.
OLGA Akkor meg mit ülsz ott.
PAUL Azt gondoltam, *hogy* -
OLGA Most akarsz vagy nem?

ANYA És. Mesélj valamit.
APA (*újságot olvas*) Hm?
ANYA Hogy mi volt ma?
APA Semmi.
ANYA Hogyhogy semmi? Valami csak történt.
APA Semmi.
ANYA Régebben mindig volt valami mesélhivalód. Te kinn jársz a világban. Ott mindig történik valami. APA Mesélj inkább te valamit.
ANYA Nem veszed magadnak a fáradságot. Már nem éri meg.
APA Egyszerűen semmi nem történt velem. Szar nap volt. Most kérlek érte bocsánatot?

ANYA Akkor találj ki valamit! (*Sír*)

Rövid hallgatás

APA Ez az. Ezt olvastad már?
ANYA (*kétségbeesve*) Nem! Mit?

KURT Mindent kipróbáltam. A legjobb mindig egyszerű: Vegyünk egy üveget. Töltsük meg félig benzinnel. Oldjunk fel benne hungarocellt vagy egy tubus ragasztót. Öntsük föl fűtőolajjal. Áztassunk benzínbe egy rongyot, és dugjuk be vele az üveg száját. Gyűjtsük meg a végét, és dobjuk be az ablakon át egy épületbe. Ég!

PAUL Mit bógsz? Nem történt semmi.
OLGA Hát ez az. Mindig azt hittem, ha végre megtörténik, minden más lesz. Visszanézek, és romos pusztaság mögöttem, így képzeltem. De semmi.
PAUL Most mi van? Én szenzibilis vagyok ám. El kellett volna pusztítanom valamit?
OLGA Ketté kellett volna szakadnom belül, hogy kiszállhassak. De minden olyan, mint azelőtt, semmi se változott.
PAUL Hát ha neked, ha neked egy ilyen brutális macho kell, az nem én vagyok. Van egy motorom, és kész.
OLGA Csönd legyen! Hogy te mennyi hülyeséget hordasz össze. Ez az egész független tőled. Tök független. Amin most gondolkodnom kell, ami gomolyog bennem, ami miatt vizet ereszt a szemem, annak semmi köze a te férifarok-pánikodhoz vagy egy motorhoz - egy motorhoz aztán végképp semmi.
PAUL Hát ez kurva jó!

KURT Jól vagy?
OLGA Persze.
KURT Nem hiszem.
OLGA Mi?
KURT Szarul vagy.
OLGA Miből gondolsz?
KURT Nyilvánvaló. Lógsz a ruháidban. Mint a molyirtó.
OLGA Pofa be.
KURT Szarul vagy. Az tuti.
OLGA Ha ilyen jól tudod, mit kérdezed, seggfej?

APA Adjuk meg a módját. Alkohol nélkül nem lehet.
Tartsd a poharad. (*Tölt magának és Paulnak*) OLGA Én miért nem kapok poharat?
APA Téged rég tegezlek. Ez férj' dolog!

Az Apa és Paul nevetnek

Én vagyok a Hans.
PAUL Paul, de ezt már tudja.

Az Apa felemelt mutatójával megfenyegeti Pault

Tudod - ezt már tudod, Hans.

Mindketten nevetnek és isznak. Rövid hallgatás

APA Milyen jó, hogy már ketten vagyunk férfiak a családban.

OLGA Még nem vagyunk férj-feleség.

PAUL Itt van még nektek a Kurt is.

APA Az még kamasz.

KURT Ezt mondja egy éve. Ez a kamaszkor a szülőknek valami mumus. Érdeklődve figyelem. Anya félrehajtott fejjel és együttérző pillantással megsimogatja a hajamat, közben sóhaj, és én tudom, azt gondolja: ó, szegény fiú. Kamaszodik.

OLGA Baj van?

KURT Nincs.

OLGA Mióta ülsz így?

KURT Nem t'om.

OLGA Akkor ültél így le, mikor elmentem.

KURT Hm.

OLGA Egész idő alatt így ültél?

KURT Nem tudom. Hagyj békén.

OLGA Gondolsz valamire?

KURT Azt hiszem, nem.

OLGA Rám vártál.

KURT Hülye vagy?

OLGA Na, jössz aludni?

KURT Igen.

OLGA Nem a motor miatt szeretem. Ezt a többiek gondolják. Ott állt a lelapult hajával, és akkor azt gondoltam, most, és ráléptem a lábára. Jövök veled motorozni. Imádom, amikor olyan büszke. Mint egy kis-fiú a játékára. Tudom, hogy ha átölelem motorozás közben, forróság önti el, és a vér lüktet a fülében, olyan hangosan, *hogy* hallja a dübörgést a bukósisakban. Ezt nagyon élvezem. A hatást. De ez minden a motorral.

Kurt egész arca be van kenve fehér kenőccsel. A haja félig-meddig leégett

ANYA Tessék! Most nézd meg!

APA Aha. Fáj?

ANYA Hogy kérdezhetsz ilyet. Mozdítani se tudja az arcát. Úgyhogy nem fog válaszolni.

APA Hogy csinálhattál ekkora hülyeséget? Én nem értem. A múltkor egy egész fiú bennégett egy családi házban. Gyűjtogatás. Szóval szerencséd volt.

ANYA Már megint miket beszélsz? *(Átöleli a maszkírozott Kurtot)* Az arcod. Arra vigyázni kell. Ez a névje-gyed az életben.

Kurt nem mozdul

APA Minden rendbe jön. *(Az Anya vállára teszi a kezét)* Minden. Még fiatal, ebcson't beforr. Mit mond az orvos, mikor mehet megint iskolába?

ANYA Iskola? Milyen iskola? Na az kész. Természetesen kívágnak.

Az Anya sír. Az Apa megint át akarja ölelni, de aztán meggondolja magát

PAUL Olyan fura az öcséd.

OLGA Ne fikázd, jó, az én öcsém.

PAUL Csak szerintem fura, ahogy ott ül a fehér arcával.

OLGA Te ezt furának találod. Hogy megégett az arca.

Fájt már neked valami így, és ő meg se mukkan, egy grimaszt se vág.

PAUL Mert nem is tudna.

OLGA Fura.

PAUL Igen. *(Vigyorog)*

OLGA Kérsz inni? - Kurt, szólalj már meg. Úgy szeretnék érted tenni valamit. - Miért csináltad? Te értesz a tűzhöz, ismered. Senki nem ismeri jobban nálad. *(Sír)* Nem hagyhatod, hogy így gubbasszak melletted, némán.

KURT Neked ott van a Paul. Itasd meg őt.

APA Na végre elkapták.

ANYA Kit?

APA A kurvagyilkost. Nem értem.

ANYA Mit nem értesz? Azért olvasol mindennap újságot, *hogy* mindent érts.

APA Mégse értem, hogy lehetett pont egy mérnök. Mint én. Egy igazi mérnök.

ANYA Na látod.

APA Mit látok?

Az Anya megvonja a vállát

Semmit se látok. Csak a vaksötétséget.

KURT A szünetben benn maradtam az osztályban. Egyedül. Néztem, ahogy a tűz mászik föl a függönyön, a leesett égett mocsok alul füstölt. Gyorsan történt, és sajátos illat volt. A fejem a tarkómra hajtottam, szétnyitottam az állkapcsomat, és hatalmas nyugalom öntött el a sistergéstől. Fönn egy égő függöny-darab kiválik a tűzből, és alávitörlázik. Szélein füst gomolyog, lángnyelvek a tetején. Közelít, és az arcomra telepszik. Először mélyen belélegzem a zöld füstöt, és észlelem, ahogy eggyé olvad a bőrömmel. Más nem marad hátra, mint hogy a hamut lesöpörjem az arcomról. Fájni később kezd.

OLGA Hol a motorod?

PAUL Szervízben.

OLGA Elromlott?

PAUL A benzinpumpa. A porlasztó meg ilyesmi.

OLGA Aha.

PAUL Elmehetnénk például sétálni.

OLGA Hát nem tudom.

PAUL A motorom nélkül nem kellek?

OLGA De. Persze.

PAUL Van, aki azt mondja, csak a motoroméért szeretsz.

OLGA Valami oka mindig van, ha az ember szeret egy férfit. Semmiből nem lesz semmi. De nyugodt

lehetsz. Hiszen megvan a motorod. (Nevet)

ANYA (*bekeni Kurt arcát a gyógykrémmel*) Fáj még?

Tudom, hogy fáj. Nem vagy egy nyafogás.

KURT Ne felejtse ki a fülemet.

ANYA Ha elmúlt ez az egész, leülünk, és átgondoljuk, hogyan tovább.

KURT Nem.

ANYA Keresünk egy iskolát, ahová még felvesznek.

KURT Nem.

ANYA Hogyhogy nem?

KURT Nincs iskola. Soha többé.

ANYA Na jó, nem most kell ezt megbeszelnünk. Szakmát is tanulhatsz.

KURT Nem.

ANYA Valamit csak kell csinálnod.

KURT Fogok is.

ANYA Mit?

KURT Valamit.

ANYA Jó, de mit?

KURT Valamit.

Paulnak hatalmas kék monokli van a szeme alatt

PAUL Semmi hülye kérdezősködés! Összebalhézta az apámmal.

ANYA Az apáddal?

PAUL Mondtam, semmi hülye kérdést! A főnökömmel is.

KURT De megütni csak az apád ütött meg?

PAUL Mi?

KURT El tudom képzelni.

APA Mi van?

PAUL Mit tudsz elképzelni - semmit. Ez nem mehetne ki innen?

OLGA Miért?

KURT Mert szégyelli magát, ha itt állok, és belebámulok a monoklijába.

APA Nyugodj már meg, Paul!

PAUL Igen.

APA Nem innál valamit?

PAUL De igen.

KURT Világos, hogy megpróbál utolérni. Látta a lángarcot, és törte a fejét, mit csinálhatna. És behúzatott egyet a szeme alá az apjával. Siralmas kísérlet. Siralmas.

PAUL Úgy kezdődött, *hogy* bepiáltam egyik este, és másnap elkéstem. A Kretschmer bevadult, azt mondta, csalódott bennem, és úgy büzlök, mint egy serfőzde. Összeugrottunk, és eljöttem. - Szóval, valójában kirúgott. Otthon folytatódott. Apám jól letolt, ordított velem, hogy kéri vissza a pénzét. Csak kölcsönadta, akkoriban, mikor elkezdtem a Kretschmer műszaki boltban dolgozni, villanyborotvák és más műszaki cikkek. Az SR 500-as Yamahát négyezer-öttszázért vettem, új műszaki s a többi. Apám azt mondta, majd visszafizetem részletekben, most, hogy biztos jövedelemem van. Most viszont semmi se biztos, úgyhogy el kellett adnom a motort, és kiderült,

hogy egy használt Yamaháért csak másfél kilót adnak. Úgyhogy most lógok az apámnak háromezerrel, és ez elég problémás.

APA Ha nem szívesen alszol otthon, hozzánk bármikor átjöhetsz.

PAUL Köszönöm.

OLGA A benzinpumpád hogy van?

PAUL Olga.

OLGA Beállították? Jó?

PAUL Olga, ez nem ér.

OLGA Hétvégén kimotorozunk zöldbe, és kipróbáljuk, mit bír, mit szólsz hozzá?

PAUL Hagyd abba! Nem volt más választásom.

OLGA Meg kellett javítani. Ez az, pontosan ez az, amit soha nem lett volna szabad megtenned, hogy így átvágsz. Semmiből nem lesz semmi. Szóval eladtad.

APA Háromezret éppenséggel mozgósíthatnánk. ANYA Nem tudom, miért pont mi.

APA De ha az apja agyonüti.

ANYA Akkor üssön vissza.

APA Kedves gesztus lenne tőlünk.

ANYA Még nem az Olga férje. És miből fizeti vissza. Nincs biztos jövedelme.

APA Kár. Tényleg kár.

PAUL Hogy vagy?

KURT Mi?

PAUL Azt kérdeztem, hogy vagy. Hogy van az arcod, például?

KURT Miért kérdezel ilyen faszságokat?

PAUL Ez nem faszság.

KURT Beszélgetni akarsz?

PAUL Miért ne?

KURT De nem velem. Velem te nem fogsz beszélgetni.

PAUL Te is gecinek tartasz.

KURT Ravasz. Mindig is annak tartottalak.

PAUL És van rá valami okod?

KURT Kell ok?

PAUL Nem. Szóval te vagy az a seggfej, akivel a barát-nőm rokonságban van.

KURT Én már akkor rokonságban voltam veled, amikor te még azt se tudtad, az a különbség a lányok és a fiúk között, hogy a lányoknak nincs faszuk.

PAUL Viszont most senki se tudja nálam jobban, hogy az Olgának nincs fasz. (*Idétlenül nevet*)

KURT Gondolod?

PAUL Mi?

KURT A nehéz bombák közül a trágyabomba a legegyszerűbb. Újságpapír kell, dízelolaj, vatta vagy anyagdarabok. És persze trágya. A trágyát egy újságpapír tölcserbe szórjuk. Rá a vattát. Jól beletömökdjük. Szorosan, fontos, *hogy* szoros^{an}. A vattát átítatjuk a dízelolajjal. Meggyújtunk egy szorosan.

és beledobjuk.

Aztán elfutunk, messze, amennyire csak lehet, és le a földre. (*Eljátsszik egy robbanást*) Ratatata!

OLGA Ne üvölts velem!
PAUL Tudod, mit mondott az öcséd?
OLGA Na mit?
PAUL A kurva életbe. A büdös kurva életbe!
OLGA Mit mondott?
PAUL Disznóságokat. Kettőtökről. Perverz dolgokat.
OLGA Testvérek vagyunk.
PAUL Aha. Testvérek. Hát ezt eddig is tudtam, de ebben az összefüggésben nem vagyok veled kisegítve. OLGA Van köztünk egyfajta természetes összetartozás. Egy család vagyunk.
PAUL Annyira nem lehetek egy család, hogy ez természetes legyen, az ilyen összetartozás. Fajtalanság. Perverzió.
OLGA Ezt inkább ne!
PAUL Ribanc. Koszos kis ribanc. -----

OLGA Nem lett volna szabad mondanod neki semmit.
KURT Miért?
OLGA Most elment.
KURT És? Ideje volt.
OLGA Rosszul vagyok.
KURT Soha nem bírtam elviselni. Hogy te ezzel.
OLGA Most elment. Nem tudom.
KURT Nem kell tudnod semmit. Egy ilyen surmó. Nem volt hozzád való ügyse.
OLGA Milyen jó, *hogy* te mindent jobban tudsz nálam.
KURT Néha tényleg azt gondolom, mindent jobban tudok, mint te. Hogy dughatod a nyelved egy ilyen idegen arcba.
OLGA Ennek vége.
KURT Jobb is így.
OLGA Nem tudom. Beleroppanok. Te ezt nem tudhatod.
KURT Tudom, de nekem mindegy. -----

APA Szar érzés?
ANYA Hát persze hogy szar. Hogy kérdezhetsz ilyet!?
APA Hagyjál! Tőle akarom hallani, hogy szar. Szar érzés?
ANYA Nem látod? Kínzod. Szar érzés. Próbáld meg beleképzelni magad a helyébe.
APA Megpróbálok. De nem vagyok nő. Nem tudhatom. Kérdezni csak szabad, nem?
ANYA Néha nem szabad. A sebeiben vájkálsz.
OLGA Nincs semmi baj. Minden O.K.
ANYA Tessék?
OLGA Nincs semmi baj, minden O.K., papa. Semmi baj. Minden O.K.
APA Látod? Ezt akartam hallani.
ANYA Hogy nyugodtan alhass, minden rendben, helyreállt a családi béke az asztalnál, ide az újságot.
APA Úgy értettem: valami ilyesmit akartam hallani tőle és nem tőled.
ANYA Na most hallottuk, de tőled.
APA Tőlem?
ANYA Mert te csak nyugtot akarsz. Hogy semmi gond ne legyen a családban. Itt ül a lányod, és a zavaros, elhagyott képével egy bacilus a szemedben, egy kozmó. Zavar a vacsorázásban. Ezért kínzod, amíg azt nem mondja: minden O.K. De nem O.K. Ne hazudj neki, Olga! Mondd meg neki, hogy kiégett a

lelked, és hogy a kérdései fájnak.
KURT Gyere, Olga, menjünk! OLGA
Jó.
ANYA Gratulálok. Elérted, hogy a gyerekeink már nem akarnak velünk vacsorázni.

Kurt olvas egy könyvet

OLGA (*sokáig nézi a fiút*) Mit olvasol?

Kurt olvas

Mit olvasol?

Kurt egy kis időre a magasba emeli a könyvet, de aztán rögtön újra leejti

(Nem láthatott semmit) És jó?

KURT Kuss. Csöndet akarok. Ezt még el kell olvasnom.

OLGA Nézhetlek legalább közben?

KURT Nincs mit nézni rajtam.

ANYA Valamikor ez lett. Nem tudom pontosan, mikor történt, de azt tudom, *hogy* nem lassan, fokozatosan. Inkább úgy, mintha hirtelen lezuhant volna *egy* redőny. A szemén látszott a változás. Egyszer csak bezárult. Redőny le.

APA Már megint úgy ül ott.

ANYA Nincs mit tenni, ha rájön.

APA Kurt, mozdulj meg.

KURT Nem.

APA Kell egy kicsit mozognod.

KURT Nem kell. Semmit sem kell.

APA A korodbeli skacok mind fociznak.

KURT Ne mondd azt, hogy skacok.

APA Fogunk egy labdát, és -

KURT Nem fogunk semmilyen labdát. És nem megyünk semmilyen rétre, és nem rugdossuk ide-oda a bőrt, mint két idióta.

APA Nem vagyok idióta.

Rövid hallgatás

Mást is csinálhatunk.

KURT Igen. Én itt maradok, és te elmész valahova máshova. *Ez egy* alternatíva lenne.

ANYA Erre hiába pazarolod apai képességeidet.

KURT Menj te vele dekázni.

APA Ne szemtelenkedj anyáddal. Mintha szükségem lenne bárkire is a focizáshoz. Mintha valami nagy kegy lenne tőled, hogy focizol velem. Na ebben tévedsz, fiacskám. Ez volt az utolsó alkalom, hogy ilyen ajánlatot tettem neked.

KURT Akkor a jövőben egyedül focizol. Mint a korodbeli skacok.

OLGA Már megint itt van ez az érzés, olyan itt belül, mintha lenne bennem *egy* begöngyölt döglött állat.

Úgy feküdt rajtam mindig, mint egy kihűlt hulla, és nehezzé tett. A Paulnak más volt a tempója. De ezt csak most gondolom így, mert megint összecsuclik fölöttem ez a bénulás.

KURT (*fejből idéz vagy egy könyvből*) A világ tűzből lett és tüzzé lesz, periodikusan, állandó váltakozásban, mindörökkön-örökké.

KURT Ne bógj.

OLGA Nyom a magány.

KURT Itt vagyok neked én. És mindent megadok.

OLGA Te is csak egy kis férfitag vagy.

KURT (*előszed egy pálinkásüveget*) Nézd, mit hoztam.

Agymosás.

OLGA Ne! Soha többé!

KURT Görcs van a fejemben. Fel kell oldanom.

Alkoholban. Igyál előbb te.

OLGA Nekem nem kell.

KURT De kell. Beteg vagy.

OLGA Nem.

KURT De igen. Olyan vagy, mint én.

OLGA Te nem vagy beteg.

Kurt nevet

Ne ne vess így.

Kurt nevet

Olyan lesz az arcod, mint valami állaté, amikor így nevensz. (*Iszik*)

Apa, Anya, Kurt és Olga az asztalnál

APA Mondj valamit, Kurt! Miért nem mond ez semmit?

ANYA Én már nem igazodom ezeken el. Egész nap nem szól egy árva szót se.

APA Beteg vagy?

ANYA Már az Olga se mond semmit.

APA Történt valami? Aggódnunk kéne?

ANYA Együtt jöttek haza, és rögtön fölmentek a szobába.

És amikor szóltam, semmi válasz. Fölmentem, először a Kurt szobájába, ott ültek a szőnyegen. Egyik itt, másik ott, és gúvadtak.

APA És?

ANYA Semmi és. Hagytam őket.

APA Talán betegek.

ANYA Igen. Talán.

APA Betegek vagytok? Történt valami?

ANYA Ne fáradj, én föladtam, ezek ma már nem szó-

lálnak meg.

APA Szép kis vacsora.

Olga felsikít álmában

KURT Olga. Mi baj? OLGA

Ne nyúlj hozzám.

KURT Most mi van? Rosszat álmodtál.

OLGA Igen.

KURT Nyugodj meg. (*Az ölébe veszi a lányt*)

OLGA Milyen szagod van?!

KURT Milyen?

OLGA Olyan, mint nekem. Hányok tőle. (*Sírni kezd*)

Veled álmodtam. Láttam az arcodat, a ragacsot rajta, a szemed kibámult az üregéből, semmit nem szóltál, közel az arcomhoz, talán már halott voltál.

KURT Ne meséld el az undorító kis álmaidat. Aludj!

Vigyázzok rád.

OLGA Inkább ne. Engedj el!

KURT Ne légy hülye.

OLGA Nem vagyok hülye. Félek.

Hallgatnak. Nézik egymást a sötétben

KURT A szőnyegen alszom. (*Lefekszik a földre*)

OLGA Kurt.

KURT Mi van?

OLGA Semmi.

KURT Aludj!

i

OLGA Jó.

PAUL Beszélni akarok az Olgával

APA Azt mi is szeretnénk.

ANYA Amit ezzel a lánnyal csináltál, teljesen kivan,

hogy elmentél.

PAUL Ezt ne nekem mondd, inkább annak ott, a Kurtnak, a minta - fiatoknak. Ez beteg. Engeditek szabadon járkálni, aztán néztek, mint a hülyék, hogy a lány olyan furcsa lett, az Olga. Amikor ki van téve annak majdnem születése óta.

ANYA Ez a normális kamaszkor a Kurtnál, de te, te összetörted a szívét annak a lánynak, igen, a szívét törted össze.

APA Hagyjad már!

PAUL Be kéne csukni a diliházba, a normális kamaszkorával diliházba vele, rács mögé, és kész, mert az dilis, szerintem.

OLGA Mit akarsz még itt?

PAUL Beszélni. Veled.

OLGA A koszos kis ribanccal.

PAUL Hát mond ilyeneket az ember szent dühében.

OLGA Én még soha nem mondtam, hogy koszos kis ribanc.

PAUL De te nő vagy.

OLGA Ó.

PAUL És különben is. Bocsánatot akarok kérni. Azért jöttem el még egyszer. Nem ér vagyok a hibás. Hogy ez így ki tudott hozni a sodromból, sose mondtam még ilyet, csak feldühített az hülye kis buzi -

OLGA Aha.

PAUL Mért, most nem egy h ilye kis buzi a Kurt, amilyen irigy ránk, szerintem szándékosan csinálta, hogy szétmenjünk, de én kiismertem, mostanra, és azt gondolom, hogy mivel köztünk nincs semmi baj, csak egy harmadik beleszart a palacsintánkba, hogy -
OLGA És hogy én perverz vagyok?

PAUL Elműlik. Na jó, mondjuk, egy darabig perverz vagy, aztán elműlik. És minden úgy lesz, ahogy lennie kell.

OLGA Hogy lehetne itt még valami? Te mit szeretnél?

PAUL Olga. Én igyekszem. Összeillünk, mindenki ezt mondja. Próbáljuk meg még egyszer, mit szólsz hozzá?

Hallgatás

Nem kell rögtön válaszolnod. Én nem sűrgetlek.

OLGA Válaszolok én neked rögtön. Amit most itt összehordtál, söpörd szépen föl, és szarj egyet a tetejére, ezt válaszolja a koszos kis ribanc.

APA Már megint nem jöttek le. Ezek már egyáltalán nem esznek?

ANYA A lépcsőre teszem nekik az ételt.

APA Utánuk viszed az ételt, na ezt velem nem. És legalább megeszik?

ANYA Az üres tányért kiteszik a lépcsőfordulóra. Az is lehet, hogy a WC-be öntik.

APA Lassan olyanok lesznek ezek ott fenn, mint az állatok.

ANYA Csak azt szeretném tudni, milyen állatok.

APA Kitömött állatok. Kitömöttek.

ANYA (*nevet kicsi*) Nem szeretnek minket. Még annyira sem, mint mi egymást. Inkább éhen halnának, mint hogy velünk egyenek.

APA De hát mi szeretjük egymást. Az előbb még nevével is.

Az Anya nem szól semmit

Legalábbis még együtt eszünk.

ANYA Ez is valami.

KURT Egy iskola az jó. Vagy egy áruház. Nehéz - de még jobb - egy parkolóház. Az nagyot szól, ha jól csinálja az ember. De a legjobb egy templom.

OLGA Nem vagy rá kíváncsi, miért veled vagyok, és nem a többiekkel?

KURT Nem. Mindegy, egyébként is tudom.

OLGA Honnan tudod, ha sohase mondtam? ...Sohase...

KURT Egyáltalán nem vagyok rá kíváncsi, te akarod elmondani, hát akkor mondd!

OLGA Nem akarok mondani semmit.

KURT Akkor ne mondj semmit.

OLGA Nem tudom, mi legyen. Órákat állok a tükör előtt, és legszívesebben letépném az arcomat, mert nem látom magam egészben. Az állam alulról, hátul a fejemen az a pont, ahol a copfom nő ki. Megfordulok, hátrafacsarodok, és fogok két tükröt, de akkor is csak darabokban látom magam. Néha felismerem magam egy útkereszteződésben. Egy nő, valaki, aki pont *úgy* néz ki, mint én. Bámulom magam, ködös szemekkel, amíg már majdnem fuldoklok. Van, hogy

odaintegetek magamnak, és belenézek az idegen szempárba, aki rettegve bámul. Olyan vagyok, mint bárki. Legalább kettő van belőlem ebben a városban.

OLGA Hova mész?

KURT El.

OLGA Nem mondd meg, hova mész?

KURT Nem. OLGA

Visszajössz?

KURT Igen.

OLGA Vigyél magaddal.

KURT Nem.

APA Ne vedd a szívedre. Elműlik. Átmeneti időszak.

Ugyanis beszélünk egy orvossal, előfordulnak ilyen átmeneti időszakok.

PAUL Én mindenesetre nem fordulok elő ebben az időszakban.

ANYA Te vagy a hibás, te juttattad ide, ebbe az időszakba, miattad csavarodott be, és most itt ülsz, és nyavalyogsz.

APA Hagyd békén! Ha már egyszer itt van. Te amúgy mindig olyan jó hatással voltál rá.

PAUL Hát nem tudom.

APA Gyere csak gyakran, majd megpuhul.

PAUL Nem puhul itt meg semmi, én mondom nektek, amíg ezzel a Kurttal ül ott fenn, semmi sem puhul itt meg. Sőt kemény lesz, még hozzá betonkemény, a vak is látja.

ANYA Tahó.

APA És ha tahó. Ha valahogy szét akarjuk választani azt a kettőt, végszükség esetén jó egy ilyen tahó is. És annyira nem is tahó.

ANYA Ez nem választja szét őket.

APA Akkor ki?

Az Anya vállat von

És hosszú távon egy férfi mégiscsak más, mint egy örökre kamasz öcs.

ANYA Mit tudom én. Semmit sem tudok, fáradt vagyok.

KURT Rosszul gondolkodtok az életről. Az ember szerkezet. Üzemanyagot éget, és mozgást fejt ki. Ennek során hő keletkezik. Amíg éget - él. Egy halott, az hideg, ott már nem ég semmi. Hő, tűz, ez az alapelv, ez a biológia. Nem úgy van, ahogy gondoljátok. Magatokat csak a másokkal való összefüggésben látjátok. Bennük akartok visszatükröződni, és azt hiszitek, így magatokból is láthattok valamit, és ezáltal léteztek. Ami faszság. Csak a másikat látjátok. Ti eltűntök. Hígultok, amíg felszívódtok, és már nem tudtok különbséget tenni, ki vagyok én, és ki a másik. A hiba, hogy azt hiszitek, ennek így kell lennie. Ki kell szállni az összefüggésrendszerből, egyes-egyedülivé kell válni, hajítsd ki az idegen gondolatokat, zárkózz be magadba, húzd be a csápokat, csak fegyvernek használd, mint a medúza, vakon és

zártan, aki közeledik, elég, harag nélkül. Csukd be szád, csukd be füled, és csináld!

OLGA Tudom, hogy te csináltad.

KURT Mit csináltam?

OLGA Azt a leégett templomot. Azt te csináltad.

KURT Miért?

OLGA És azt a pajtát is két hete. Biztos vagyok benne.

Érzem, hogy egész éjjel csak fekszel mellettem, és nem alszol. Ez olyankor van, amikor valamit megint felgyújtottál.

KURT Nem tudod bizonyítani.

OLGA De igen. Ott van az egész cucc a pincében, nyugodtan meg tudtam nézni azon az éjszakán, amikor a templomot gyújtottad föl. És a bőröd benzinszagú utána.

KURT És? Most mi van?

OLGA Talán megmondom a szülőknél, vagy egyenesen a rendőrségre megyek.

KURT Tudom, hogy nem teszed meg.

OLGA De igen.

KURT Aha, tehát játszunk. Mit kell csinálnom, hogy ne tedd meg?

OLGA Vigyél magaddal legközelebb!

ANYA Menj haza, részeg vagy.

PAUL Nem lehet, apám leakasztotta a szögről a puskát.

APA Engedd be!

PAUL Szia, Kurt, kis gecí, a Paul részeg, most mit nézel úgy?

APA Csönd! Hozok egy pohár vizet.

PAUL Nem kell víz. Baszni akarok. Van itthon valami basznivaló?

ANYA (*Olgának és Kurtnak*) Menjetek föl, holnapra kutya baja.

PAUL Ekkora ház, és semmi basznivaló. Mi, Olga, hugicám. Basztál már?

OLGA Igen.

KURT Nem a te húgod.

APA Itt a víz. És kuss legyen. Részeg vagy

PAUL Mondd még egyszer! Ki részeg? Messze nem vagyok még részeg. Nem ismered még engem. KURT Részeg disznó.

ANYA Csönd!

PAUL (*Kurtnak*) Mondd még egyszer! Szétloccsantom a fejedet.

KURT Rohadt részeg disznó.

PAUL (*nevet*) Egy ilyen kis szaros. Jól el kellene fenekelned, hogy spricceljen a vére. Mi?

APA Itt maradhatsz éjszakára. Alhatsz a kanapén.

PAUL Kanapina.

ANYA Bekészítünk neked egy vödört is.

PAUL Nem okádok. Bassza meg. Fönn alszom. Az Olgánál.

KURT Ott te nem alszol többet.

APA Igyál egy kis vizet, és fekjüdj le.

PAUL Szarok a vizedre. (*Iszik*) Most mit bámultok? Gecik? (*Hány*)

OLGA Undorító.

KURT És vödör sincs.

APA Tessék. Ezt megkaptuk.

ANYA Menj ki a WC-re, ha hánynod kell.

PAUL Jaj, a szőnyeg. Sajnálom ezt a dolgot a szőnyeggel.

APA Egy kis takarítással.

PAUL Ó.

OLGA Na megint beindul.

Paul hány

APA Most mit álltok itt ilyen hülyén? Vödört! Rongyot!

EL kell tüntetni ezt itt. Vigyék ki a WC-re. Ott hányja ki magát.

KURT Én hozzá nem nyúlok.

PAUL Ó.

Az Anya tisztítószereket hoz

OLGA Gyere, fekjüdjünk le!

KURT Szép álmokat, te görény.

PAUL Ó.

ANYA Még egy-két év, és elkerülnek itthonról, akkor megint ketten leszünk.

APA Hm.

ANYA Akkor megint lesz időnk egymásra. Vége lesz a hazavonásnak ezzel a kettővel.

APA És végtelen sok időnk lesz, hogy megtrottyosodjunk és reszketeg elhülyüljünk

ANYA Már most túl öregek vagyunk ehhez a gyerek-vircsafthoz. Eljön az idő, amikor mindez elmúlik. APA És akkor?

ANYA Miért, különben nincs miről beszélgetnünk? APA Van. De amióta itt cirkusznak ezek ketten, sokkal jobban megvagyunk, észrevetted? Többet beszélgetünk, mint azelőtt.

ANYA Lehet, hogy az egészet csak értünk csinálják. A kedvükre akarnak tenni, rendes jó gyerekekhez méltóan. A mi kedvünkért csinálják ezt a majomszínházat, úgy viselkednek, mint a hülyék, bolondok-házat csinálnak az otthonunkól, még Paul barátjukat is segítségül hívják, hogy ő is közreműködjön az öregek szórakoztatásában. És alighogy kitettük a lábunkat a szobából, megint normálsak, teszik a dolgukat, mint a rendes emberek. Feláldozzák magukat értünk.

APA Néha azt kérdezem magamtól, hallják-e ezek egyáltalán, amit mondunk.

KURT (*idéz*) Két ellentétes erő létezik. Annak, amelyik a dolgok keletkezéséhez vezet, viszály és harc a neve, míg annak, amelyik a végzettséghez, egyetértés és béke.

Olga és Kurt állnak a sötétben, aul előtt

PAUL Mit akartok?

OLGA Tűnj el, amíg szépen mecsdjk. Pakold össze a holmidat, és húzz el.

PAUL Hűha! És ha nem, hozod az öcsikédet? Maradok, a szüleid hívtak meg.

OLGA Azzal szart se érsz. Nem akarjuk, *hogy* itt légy, úgyhogy húzz el.

PAUL Nem.

OLGA Nem mondjuk még egyszer. Ha még holnap is itt vagy, beindulunk.

ANYA Na, a két férfi.

APA Hozol nekünk valamit inni, kérlek?

Az Anya hoz két poharat. Az Apa és Paul iszik

Jól játszik a Paul.

ANYA Nocsak?

APA Nem bírom ezt az iramot az öreg csontjaimmal.

PAUL Igaz, hogy én gyorsabb vagyok, de a Hansnak jobb a gömbérezéke.

ANYA Mindig is így volt, ez nem a korral jár.

PAUL Megyek zuhanyozni. *(Elmegy)*

APA A Paullal lehet beszélgetni. Kész férfi.

ANYA Az jó jel, *hogy* amikor a Paul rókázott, beszéltek.

Mert jó hatással van rájuk.

APA Pedig már olyan jól elfeledkeztem róluk.

PAUL *(meztelen, a kezében egy teli zsák hamu)* Nesztek.

ANYA Vegyél fel valamit.

PAUL Nesztek.

APA Mi az, hogy nesztek? Előbb vegyél fel valamit.

PAUL Nesztek. Itt vannak a holmijaim. A hátizsákom.

Minden elégett.

APA Mi van?

PAUL Ezek becsavarodtak. Teljesen megőrültek. Mind a kettő. Zárt osztályon a helyük, haladéktalanul.

APA Kuss. Mi folyik itt? Itt áll egy meztelen férfi, és azt állítja, hogy a gyerekeimnek zárt osztályon a helyük. Mi ez?

ANYA Nyugalom! Elégették a holmijait, ennyi az egész.

APA Ennyi az egész?

PAUL Igen.

APA Ennyi az egész. Micsoda állapotok! Ostromállapotok. Terror a saját négy falam közt. Nem hagyom magam provokálni. Töletek nem! Torzszülöttek! Engem nem fogtok tombolni látni.

ANYA Máris tombolsz.

OLGA Ha az ember ismeri az épületet, egész könnyű. Az én első házamat egyikünk sem ismerte. Éjszaka minden zaj felerősödik, olyan tágra nyitom a szemem, olyan tágra, hogy a könnyeim végigcsorognak az arcomon. Kurt felvesz egy követ, ide kell bejutnunk, mondja, és a kő nekiütközik a téglapépületnek. Szilánkok zaja szaggatja szét az éjszakát, mintha az egész házat bedobta volna, de csak a lehulló cserepek hangja. Kurt a törött üvegen át már bent van, én még mindig bénultan állok, és fülelek, *hogy* moccan-e valami. Kurt behúzza a téglafalon át a házba, és bent sem engedi el a kezem többé. Beszívom a levegőt, remegek, nem tudom, talán fázom is, de a fejem kristálytisza és könnyű, és egyfolytában nevetnékem van. Állunk, szemünk hozzászokik a sötétbe, és a hold fehér sávokat húz a padlóra. Mindenütt

varrógépek, rajtuk félbehagyott ruhák. Az asztalokon kiterített anyagok, és a falak mentén, magas állványokon, végekben állnak a vásznak. Már kint is pisilnem kellett az izgalomtól. Itt pisilhetsz, egy varrógépre is akár - mondja Kurt -, két órán belül itt amúgy se lesz semmi. Megint nevetnékem van, de leguggolok, ott ahol vagyok, a szőnyegre, közben nézem az egyik anyag mintáját, virágok és állatok vannak rajta, furcsán néznek rám, végekbe tekerve, magányosan bámulnak a sötétbe. Kurt még mindig fogja a kezem, és nagyon komoly. Odatartja az öngyújtóját az egyik asztalról lelógó anyagcsíkhöz, és egy csapásra világos lesz, és az állatok felcsavarodnak, aztán eltűnnek, és én nézem a Kurt arcán táncoló árnyékokat. Aztán egy ajtóban állunk mindketten, mögöttünk már ropog a tűz, és bűdös van, előttünk egy varrógépterem. Kezdődik, mondja, és én tudom, most ki kell nyitnom az ablakot. Kiveszi az üvegeket a zacskóból, és lecsavarja a kupakokat. Rossz szaga van. Beletömködi az üvegek szájába a kanócot. Oldalról nézem, hogy liheg és koncentrál, mint egy órásmester, aki egy bonyolult szerkezetet javít. Az üvegek egy sorban állnak a padlón. Kurt megfogja az elsőt, párszor megforgatja, és az öngyújtóját a kanóchoz tartja. Odanyújtja, fogom a kezem-ben, arcomban a füst, rázom a fejem, és hozzávágom az üveget a falhoz. Azonnal világos lesz és forróság, elképesztően gyorsan történik, ég a tapéta, a tűz átspriccel a vég anyagokra, állok és nézem, de Kurt már eldobta a következő üveget, az egy asztal fölött loccsan szét, és felcsap a tűz, már a következő üveget kell fognom, végre felszakad bennem a lélegzet, amelyet egész idő alatt visszafojtottam, és az üveg után küldök egy üvöltést, az egy varrógépnek ütközik, és szilánkokra hull, az égő szék tűztócsában áll, most Kurt dob, és én nézem, hogy szikrázik és loccsan szét az üveg, és a tűzfelhők magasra csapnak, forró szél süvít el a szemem előtt, már nem akarok elmenni, hallom, hogy még mindig ordítok, és dobom a következőt, nem is látom, hova, és ne-vetek, és érzem az arcomat, a hajamat megcsapó forróságot, ekkor Kurt kezébe fogja a fejemet, és félelmetesen bámul az arcomba, és beleharap a számba, aztán harapja a bőrömet, ahol éri, és én még egyszer halkan felnevetek, és azt gondolom, végre itt vagyok, végre. Nem tudom, hogy jutottam ki a házból. Kinn ültem a fűvön, és láttam, hogy világítanak a ház ablakai. Kurt megint fogta a kezem, és haza-mentünk, egyáltalán nem siettünk, és többé egy szót sem szóltunk egész este.

APA Annához utazol vidékre. Ott leszel nála egész nyáron, és segítesz neki. Szükségük van fiatal, erős férfiakra. Jót fog tenni, ha dolgozol. Jobb, mint itt ücsörögni.

Kurt néz

Ne mondj semmit. Már mindent elintéztünk. A padlásszobában fogsz lakni, tiéd az egész.

Kun megfog egy poharat, és összetöri

Mit csinálsz?

Kurt randalírozni kezd, düh nélkül, szakszerűen, érzelemmentesen

Ne butáskodj! Az marad! Semmi értelme. Akkor is elutazol a nagynénéhez, ha ripityára törsz itt mindent.

Kurt továbbra is veri szét a berendezést, az Apa megpróbálja megakadályozni e tevékenységében.

ANYA Aha.

APA Maradj kinn, a Kurt randalírozik. Hozd ide Pault.

ANYA Jó.

APA Hagyd abba. Inkább mondd meg, ha nem tetszik valami, mielőtt szétvered a berendezést.

PAUL A hülye. *(Néhány kézmozdulattal leteríti Kurtot a földre, rátérdel a gerincére, és hátracsavarja az egyik kezét)*

Kurt ordít a fájdalomtól

Ehhez értesz: mindent tönkrezúzni.

ANYA Ne szorítsd annyira, fáj neki, mindjárt kificamodik a karja.

PAUL Bolondokházába kéne záratnotok. Felfogjátok végre?

APA Nem tudom, mi ez.

PAUL Az kell, hogy tűzfát hasítson a lakásotokból, hogy felfogjátok.

ANYA Hagyd abba. Megnyugodott.

PAUL Én nyugtattam meg. Többször is ráférne.

APA Engedd el. Már nem csinál semmit.

PAUL Ahogy gondolod. *(Feláll)*

Kun csukott szemmel a földön marad

Gyerünk, állj fel! Ne tettesd magad halottnak.

APA Kurt, állj fel! Rendet kéne raknod.

Kurt nem mozdul. Paul belerúg

PAUL Tedd, amit mondtak!

ANYA Ne. Ebben a házban nem szokás belerúgni a másikba. *(Letérdel Kurthoz)* Kurt, miért csinálod ezt.

Nagy fájdalmat okozol nekünk. *(Sír)*

PAUL Na én ezt nem nézem tovább.

APA Hozom a seprűt. -----

OLGA Kedves Kurt. Minden más, ha nem vagy itt. Egyre hidegebb és sötétebb lesz, ahogy múlik az idő. Beleragadok a bútorokba, és éjjel a matrac nyel el. Kíntról állandóan próbálkoznak. Folyamatosan benyomulnak. Begubózom, amennyire csak lehet, de nem nagyon megy. Sőt tegnap kibájtak az ajtó elé. Szinte semmit sem láttam. Az autóhoz jóformán öl-ben vittek le. Nem tudom, ha komolyra fordult volna

a dolog, lábra tudtam volna-e egyáltalán állni. Elvittek egy tóhoz, és bevizezték magukat. A szempilláimtól szinte semmit sem láttam. Azt hiszem, örültek volna, ha bemegyek a vízbe, vagy nevetek. Ma egész nap ágyban maradtam, belázasodtam - azt hiszem - a kimúlás ellen; nagyon hálás voltam neked. Olga.

KURT Kedves Olga. Hát ez a vidék. Jó. Erről kéne, hogy írjak neked. Ha alszol a fűben, bogarak másznak a kezeden. Nem úgy rossz, mint otthon, de rosszabb. A nagynéni. Ha azt hiszi, alszom, felkapaszkodik a lépcsőn a padlásra, áll az ágyamnál, és nézi, ahogy alszom. Ébren vagyok, és visszafojtom a lélegzetem. Hosszú ideig áll így, aztán sóhajt egy kicsit, és lemászik. Még az elején tartunk, de egyszer csak vége lesz a nyárnak, és hazajövök. Gondoskodom róla, hogy többé ne válasszanak el minket egymástól. El akartam túnni innen, de meggondoltam, sőt, már egy tervem is van. Most nem lenn okos lelépni. Össze-forrasztom magunkat, hogy egy bomba se robbant szét bennünket. Egyszer minden tűzzé lesz. Kurt.

ANYA Jó, hogy megint itt vagy. Rögtön tudtuk, amikor láttuk azt ott, hogy haza kell jönnöd, ide, a szüleidhez.

APA Nem is tudom, mit mondjak.

ANYA Kurt, miért kellett ennek így történnie? Ültél a térdemen, és a kis kezeddal alig tudtad átfogni az ujjamat. Mikor költözött ez bele? Ki vitt bele? Mi biztos nem. Most mit csináljunk veled? Át kell adnunk a rendőrségnek. Meg kell védenünk saját magadtól. És az Olgát is. Különbözn még kárt teszel magadban. Legalább most mondj valamit az anyádnak. Nem lehetsz ilyen kőkemény. Ez a gyújtogatás segélykiáltás, és én segíteni akarok neked. De ezt neked is akarnod kell. Bennünk megvan a jó szándék.

APA A Pault például rögtön elküldtük.

ANYA Ha megmagyaráznád, akkor talán én is megérteném. Úgy szeretném megérteni, miért csinálod ezt. Én veled vagyok, hiszen a gyerekem vagy.

KURT Ne érz hozzám!

ANYA Jó, nem érek hozzád. Legalább megszólaltál. Meglátod, minden jóra fordul. Holnap elmegyünk a rendőrségre. Azok majd segítenek neked. Mindenki csak segíteni akar neked.

OLGA Nem tehettem semmit. Lementek a pincébe, amikor aludtam. Nem tudom, hogy jöttek rá. KURT Nem számít.

OLGA Holnap elvisznek a rendőrségre. Becsuknak, az nem lehet.

KURT Nem számít. Már máshol tarok. Hozd a kalapácsot.

ANYA Hans? Hans, ébredj fel!

APA Mi van?

ANYA Valaki van a szobában.

APA Hm?

ANYA Van itt valaki.

APA Hülyeség.

ANYA De igen. Kapcsolj fel a villanyt.

APA Hm. *(Felkapcsolja a villanyt)* Mit csináltok itt?
ANYA Ti vagytok azok?
APA Beszélgetni akartok? Késő van.
ANYA Ezek nem beszélgetni akarnak. Csak néznek.
APA Menjünk ki a konyhába.
ANYA Mint a viaszbabák.
APA Felveszem a fürdőköpenyem.
KURT Kapd el.

KURT *(idéz)* És eljön majd az ítélet órája, amikor a tűz által megmértetik a Föld, összes lakójával egyetemben. A tűz értelem, és minden dolgok legfőbb ura. Eljön a tűz, mindent megvizsgál, és ítél. Le kell ülnöm. -

PAUL A gyűjtogatásokról sok pletykát hallottam, és látni is lehetett, sőt, néha lehetett érezni a füstszagot. Egyből tudtam, amikor ott álltam kezemben a hamuval teli szemeteszsákkal, amiben a holmijaim maradványai voltak, mondom, mindjárt tudtam, hogy a házakat is, azt is a Kurt meg az Olga. De csak annyit mondtam a szülőknek, milyen benzinszag van nálatok, semmi mást, a többi már magától történt. Azt is tudtam, hogy együtt gyűjtogattak. Az Olgának csak úgy tüzeltek a szemei, és remegett, legszívesebben az arcomba kiáltotta volna, *hogy ő volt*. Tudtam, *hogy ő is ott volt*, nem csak a Kurt. De nem mondtam.

OLGA Mondj már valamit.
KURT Nem szeretnék beszélni.
OLGA Olyan csönd van.
KURT Bírd ki, mást úgyse tehetsz. -----

OLGA A legrosszabb, amikor mindenki alszik. Ilyenkor hallom, hogy dübörög a fejemben a saját vérem. Jobb szeretem, ha beszélnek. Sokkal jobb, amikor veszekszenek. Most, hogy ilyen csönd van, félek elaludni. Még bejönnek a szobába, miközben alszom. Becsukom a szemem, reccs balról, reccs jobbról, kinyílnak a szekrényajtók, és ott állnak benn, balról és jobbról a mi ruháink között, a sötétben, néznek, nagyon közelről, fehérén világító szemmel.

OLGA Most mit csinálunk?
KURT Semmit. Becsukjuk az ajtót.
OLGA Olyan csönd van a házban.
KURT Semmi nincs másképp, mint azelőtt.
OLGA De, valami megváltozott.
KURT Már rég halottak voltak. Most végre nem mozdulnak, beleszivárognak a matracba. Majdnem semmi különbség.
OLGA Már nem nyikorog a padló, ha éjjel kionsznak WC-re.
KURT Soha nem nyikorgott.
OLGA Már nem beszélnek evés közben, és nem próbálnak meg velünk beszélgetni az asztalnál.
KURT Soha nem is beszéltek. Már rég nem, olyan rég, hogy én már teljesen elfelejtettem. Te is hamar elfelejtetted majd, meglátod.

OLGA *(álmában beszél)* Ez nem akar meghalni. Nem találtad el jól. Ne hagyj abba, muszáj teljesen kinyírnod. Nem bírom hallgatni, ahogy sikítozik. Gyerünk! Csináld! Miért nem tudod végre megölni. Még mozog. Még ráng. Üsd, vágd, üsd, vágd, üsd, vágd, üsd, vágd.

Csöngetnek

PAUL Hello.
OLGA Paul jött.
KURT Ne nyisd ki!
OLGA Lehet, hogy segít rajtunk.
KURT Nincs szükségem segítségre.
OLGA De lehet, hogy nekem van.
KURT Rajtunk már nem lehet segíteni. Menthetetlenek vagyunk.
PAUL Olga?
OLGA Igen.
KURT Csönd!
PAUL Elvitték már a Kurtot?
KURT Mondd, *hogy igen*.
OLGA Igen.
PAUL Egyedül vagy?
KURT Mondd, *hogy igen*.
OLGA Igen. PAUL Beengedsz?
KURT Ide nem jöhet be senki! Mondd meg neki! OLGA Nélküled is tudom, mit akarok neki mondani. PAUL Mondtál valamit?
OLGA Nem. PAUL Bemehetek?
KURT Ha beengeded, itt minden a levegőbe repül.
OLGA Nem.
PAUL Nekem szóltál? Nem vagy egyedül?
OLGA Nem.
PAUL Na mi lesz? Beengedsz?
OLGA Nem.
PAUL Akkor visszajövök később, jó?
OLGA Jó.
KURT Nem. Miért mondtad, hogy jó?
OLGA Nem tudom. Rosszul vagyok. Elment?
KURT Igen.

KURT Ha valaki meghal, akkor hullá lesz belőle. Kihül. És a többiek tudják, hogy az a legokosabb, ha fogják a halottat, beteszik a tűzbe, és elégetik. Aki már nem eszik, azt megeszik, aki nem éget, azt megégetik.

OLGA Kurt.
KURT Igen.
OLGA Éhes vagyok.,
KURT Nézz be a spájzba.
OLGA Ott már semmi nincs.
KURT Igyál vizet! Én is ezt csinálom tegnap óta.
OLGA Azt nem bírod túl sokáig. Belefulladsz.
KURT Túl sokáig már nem fog tartani.
OLGA Borzasztó rossz itt a levegő. Beteg leszek. KURT Ennyit el kell viselned. Én még téged is el kell viseljelek.

OLGA Nemsokára egymást fogjuk megenni.

KURT Hát ez meg mit keres itt?

OLGA Én engedtem be, azt hittem, alszol.

PAUL Hol vannak a szüleitek?

KURT Elmentek.

OLGA *(Kurttal egyszerre)* A hálószobában.

PAUL Már alszanak?

OLGA Nem.

KURT *(Olgával egyszerre)* Igen.

PAUL Most akkor mi? Beszélhetek velük?

KURT Nem.

PAUL *(kiabál)* Hans? Hát ezek hol vannak?

OLGA Oda.

KURT *(Olgával egyszerre)* Azokat senki se ébreszti fel többé.

OLGA Nagyon rosszul vagyok.

PAUL Úristen, hogy néztek ki? És mi ez a bűz? Miért nem nyitjátok ki az ablakot?

KURT Ide nem jöhet be semmi. Minden zárva.

OLGA Vigyél el innen!

PAUL Jó. De miért? Mi történt?

KURT Most megvagy.

PAUL Mi?

OLGA Vigyél innen el, itt minden beteg.

KURT Most megvagy. Belekerültél a hálójukba. PAUL

Beszélni akarok a szüleitekkel, most azonnal. KURT

Menj be a hálóba, és ébreszd föl őket!

PAUL Megyek is, ti meg vagytok húzatva mind a ketten.

OLGA Kurt.

KURT Pofa be! Ha túl gyenge vagy, kussolj, és lépj le vele. Egyedül is boldogulok.

Paul falfehéren jön vissza

OLGA Kurt ütötte őket agyon. Lesett rájuk a kalapáccsal, aztán agyonütötte mind a kettőt. Mert nem akart a rendőrségre menni. Nem tudtam megakadályozni, bezárt a szobámba, nagyon távolról hallottam

az ordításukat, de nem tudtam semmit se csinálni, vertem az öklömmel az ajtót, é kiabáltam, akkor be-jött, és megvert, fogva tartott, napok óta semmit sem ettem, vigyél el innen, azt akarom, hogy minden jóra forduljon, már én is majdnem megbetegedtem.

PAUL Gyere. *(Elviszi Olgát)*

KURT Menjetek csak. Hozzátok a nyakamra a zsaruitokat. *(Kiabál)* Hiba voltál, Olga. Hibáztam veled. Egyes-egyedülivé válni. Kiszállni a kapcsolatrend-szerekből, le a béklyókkal, bezárni minden ajtót, és jól eltömní a réseket. Jó szorosán begyömöszölni. *(A következőkben egy halom benzineskannát hoz előre, és megöntözi vele a színpadot)* Tehát a születésem: az anyám látta, hogy jövök ki a lába között, ügyetlenül kapálózva, először féloldalasan, aztán orral a cél-egyenesben. Négy tonnával lett könnyebb hirtelen, aztán mintha valami erő fájdalmasan felrántotta volna. Tudta, hogy ez negyvenhárom másodpercig tart, ezért az én anyám számolni kezdett. Negyvenháromnál kiengedte a levegőt. Vaktöltény, gondolta. Ebben a pillanatban megjelent egy csillogó fény, és az anyám egy óriási kör alakú légörvényt látott, ami először fölemelkedik, majd irányt változtat, és oldalt eltűnik, mintha leszakadt volna egy bolygó karimája, és az esne rá. Egy hatalmas nyomás fölemelte, meg-csavarta, aztán közvetlenül utána érzett még egy második lökést, a tolófájások, gondolta. Ezután már semmi nem jöhet, nyugalom. Körös-körül tüzek csaptak a magasba, túl sok, hogy meg sem tudta számolni a lángnyelveket. Hitelen egy füstoszlop emelkedett fel, ami középen tűzpiros volt, és a tetején szerteágazott, mintha beleütöközött volna valami mennyezetbe. Ez volt a születésem. Mindenre pontosan emlékszem. *(Miután saját magát is leöntötte benzinnel, kivesz egy szálgyufát a gyufásskatulyából, és meggyújtja)*

VÉGE

A színdarab kizárólagos jogai a Henschel Schauspielverlag tulajdonában vannak, a magyarországi képviseletet a Creativ Média kiadó és színházi ügynökség cégzi.

Kiadó: Színház Alapítvány. Felelős kiadó: Koltai Tamás
Készült a REPROFLEX nyomdában, Pécs